

Na Kašperku je rozhlednou východní věž.

obzoru spatřit dokonce i Alpy. Na jihozápadě se vypíná Velký Javor a na západě Jezerní hora a Ostrý.

V přílehlé horské chatě lze úspěšně zahnat hlad a žízeň, popřípadě se tu i ubytovat. Ze Špičáckého sedla se můžeme také vypravit k Černému nebo Čertovu jezeru.

Hrad Kašperk

Jedním z nejvyšše položených hradů v Česku je Kašperk. Vypíná se na zalesněném kopci nad městečkem Kašperské Hory v nadmořské výšce 886 metrů. Nejlépe k němu vyjdeme z parkoviště nacházejícího se vpravo u silnice nad Nezdicemi ve směru jízdy na Kašperské Hory. Odtud jsou to pěšky po zelené značce s malým převýšením ke hradu asi dva kilometry. Vyšlápnout ke zřícenině můžeme rovněž z Kašperských Hor – po zelené ujdete asi tři kilometry. Hrad Kašperk založil král Karel IV. v roce 1356. Postupně jej vlastnilo několik šlechtických rodů, mezi nimi Švamberkové, Roupovští nebo Kynští. V roce 1617 jej koupilo město Kašperské Hory, v té době však byl popisován už jako pustý. V roce 1655 vydal císař Ferdinand III. rozkaz k boření hradů, což postihlo i Kašperk. Z hradu se zachovaly dvě asi třicetimetrové čtyřhranné věže, zbytky dvoupatrového paláce, zrekonstruované hospodářské budovy se čtyřhrannou věží, vnitřní hradby a vstupní brána. Východní hradní věž dnes slouží také jako rozhledna.

Z ní naproti směrem na východ uvidíme pozůstatky Pustého hrádku a za ním mohutný kopec Ždánov. Jižním směrem spatříme přímo po sebou Kašperské Hory. V pozadí vystupují Blatný vrch, Roklan a Poledník a na západě Ždánidla, Plesná a Pancíř. Na severu uvidíme vrch Svatobor a vpravo nedaleký kopec Sedlo a část Pošumaví.

Na Kašperku občas probíhají různé historické slavnosti nebo divadelní vystoupení. V srpnu tu například Divadelní spolek Kašpar hrál Hamleta. V prostorách bývalého purkrabství je k vidění stálá expozice o dějinách a stavebním vývoji hradu, ukázky výtvarného umění doby Karla IV. a Václava IV. i expozice věnovaná těžbě zlata. ■

VLADIMÍR POHORECKÝ

Foto: autor

Podzimní Šumavou

TIP NA VÝLET JANA STRÁSKÉHO

Autor je předsedou Klubu českých turistů, bývalý ministr a premiér

Rozhledny byly vždy lákavým a vítaným turistickým cílem. Renesanci zájmu o jejich budování i návštěvu povzbudil televizní seriál Rozhlédni se člověče. Pojdme se dřív, než nám to sníh ztíží, rozhlédnout po podzimní barevné přírodě z nejvyšší a nejnižší z nich: z Boubína a Mařského vrchu. Komu je třicetkilometrová délka túry příliš, lze mu doporučit její rozdělení. Jednou si vyrazí z Kubovy Huti na Boubín a sestoupí do Vimperka (17 km), podruhé vyjde z Vimperka na Mařský vrch a sejde do Čkyně (13,5 km). Všechna nástupní i cílová místa jsou na železniční stanici, jsou však dostupná i autobusem nebo autem.

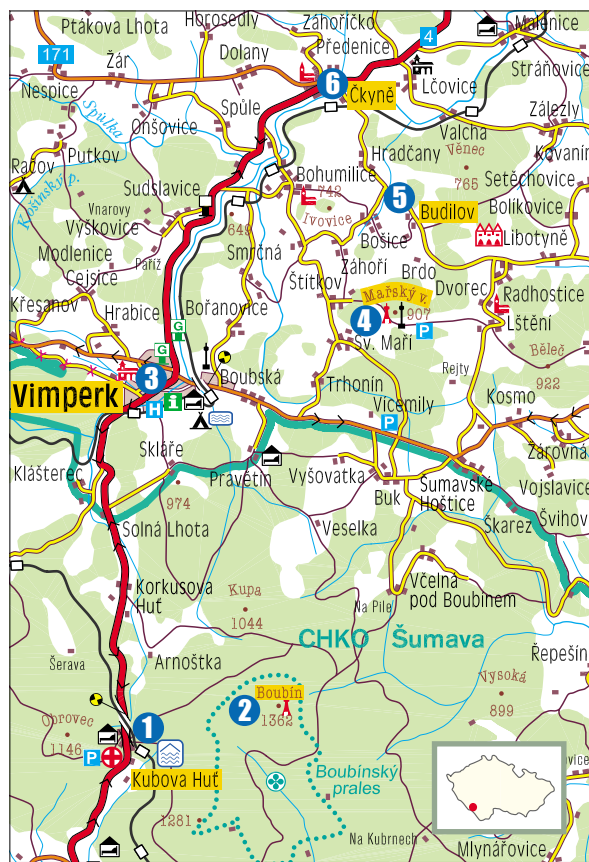
V Kubové Huti se ocitáme na nejvyšší české železniční stanici (995 m n. m.). Vydáváme se odtud při trati po modré, ale vzápětí odbočujeme doprava nahoru k Basumským loukám (1 km). Po dobudování rozhledny nám

ochranáři tradiční lesní cestu nahradili méně zajímavou vozovkou, ale provozu motorových vozidel se nemusíme obávat. Ve dvou třetinách výstupu narazíme na odbočku k Johnovu kameni, kolem něhož vedla původní cesta. Je to pomník s trojúhelníkovou základnou, umístěný na rozmezí tří polesí. Připomíná knížecího lesníka Josefa Johana, který se zasloužil v roce 1858 o vznik jedné z prvních pralesních rezervací – Boubínského pralesa. Vedení dřevěným zábradlím dosáhneme táhlého hřbetu a po něm dojdeme na excentric-

ký vrchol nejvyšší šumavské vnitrozemní hory – Boubína (1362 m) (5).

Starší pamatují malou dřevěnou rozhlednu, kterou vzal zub času před více než čtvrtstoletím. V roce 2005 tu byla postavena 21 m vysoká dřevěná vyhlídková věž, poskytující kruhový rozhled po celé Šumavě. Vrátime se na první značené rozcestí a dále po červené lesem nejprve prudce a pak čím dál pohodlněji k palouku s hájovnou Veselka (9), pak po opuštění lesa do osady Veselka (12) a úzkým pruhem lesa projdeme do Právně (14,5), kde můžeme najít nejen občerstvení, ale i rýžovnícké seji v těsném okolí obce.

Otevřenou krajinou souběžně s Právněským potokem sejdem na východní okraj Vimperka, ale značka nás hned vyvádí vpravo z města. Na nádraží musíme jít při silnici kilometr vlevo a právě tolik nám pak ještě zbývá dál do historického centra tohoto šumavského města s městskou památkovou zónou a se zámekem, jehož část je už zpřístupněna (přírodní sbírky, dějiny města i Šumavy, galerie). Pokračující červená značka se chvíli drží výhledu. Pak z ní uhneme doleva, převede nás přes Bořanovický potok a prudce lesem vystoupá na holé návrší, za nímž je Trhonín (20,5) s návesní kaplí a lidovou architekturou. Po silnici dojdeme do Svaté Maří (21,5) s kostelem sv. Maří Magdalény, s několika sochami a středověkou farou. Z obce zvolna stoupáme na Mařský vrch (907 m) (23,5). Už zdaleka nás upoutal stožár televizního vysílače, ale nedaleko je skryta osobitá stavba spojující rozhlednu s kaplí, umožňující rozhled na severozápad. V tom směru je i rozsáhlé kamenné moře. Teď nás čeká prudký sestup do Budilova (25), kde červenou opustíme se zelenou doleva a držíme se málo frekventované silnice. Projdeme osadu Hradčany (28) s kaplí a zvolna sestoupíme kolem židovského hřbitova do Čkyně (30,5). Nádraží je hned na okraji, takže za občerstvením a prohlídkou městečka s kostelem sv. Maří Magdaleny, židovskou synagógou a zámečkem (dnes obecní úřad) musíme ještě nějakou stovku metrů přidat.

TRASA: 1. Kubova Huť, žst. – modrá: Boubín (5) – červená: Vimperk, žst. (17) – Mařský vrch (23,5) – Budilov (26) – zelená: Čekyně, žst. (30,5)

MAPA: Pošumaví-Vimperko, 1:50 000, edice KČT č. 69